

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ
Những bài giảng trên núi của Đức Chúa Jêsus.
Bài 31 - Người tin Chúa phải loại bỏ những điều khiến cho người ta phạm tội.

Ma-thi-ơ 5:30: **Lại nếu tay hữu xui cho người phạm tội, thì hãy chặt mà liệng nó cho xa người đi; vì thà chịu một phần thân thể người phải hư, còn hơn là cả thân thể vào địa ngục.**

Chúa Jêsus đã phán rằng: Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống. (Giăng 6:63) Chúng ta cần phải hiểu ý nghĩa thuộc linh của các mạng lệnh mà Ngài đã phán, vì hết thảy mọi Lời phán của Ngài đều là mạng lệnh, là điều răn và Lời Chúa đã phán sẽ không hề qua đi, vì chính Ngài đã phán rằng: **Trời đất sẽ qua đi, song Lời Ta không bao giờ qua đâu.** (Mác 13:31)

Để hiểu được ý nghĩa trọn vẹn của mạng lệnh mà Chúa Jêsus đã phán và được chép trong Ma-thi-ơ 5:30, chúng ta cùng suy gẫm kỹ từng chữ trong mạng lệnh này.

Trong thực tế, các chi thể của loài người đều do Đức Chúa Trời tạo nên trong sự khôn ngoan và mưu luận của Ngài và đó là ân điển mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người cũng như cho muôn vật trên đất này. Các chi thể mà con mắt của chúng ta có thể nhìn thấy được, tức là các phần bên ngoài như da, tay, chân, đầu tóc, khuôn mặt đều không tự mình hành động hay là cử động được, vì chỉ có một nơi duy nhất có thể sai khiến các chi thể đó hoạt động được mà thôi, đó là bộ não nằm bên trong cái đầu của người ta (hoặc cái đầu của các loài động vật có xương sống mà Đức Chúa Trời đã tạo nên hoặc trên đất hoặc dưới đất hoặc trong nước).

Bộ não của loài người là nơi quan trọng nhất và được Đức Chúa Trời tạo nên đó là cơ quan phát triển nhanh nhất và sớm nhất trong cơ thể của con người khi mới nó mới chỉ là một phôi thai. Bộ não còn được gọi là hệ thần kinh trung ương, chịu trách nhiệm điều khiển toàn bộ các hoạt động trọng yếu của cơ thể.

Trong quá trình phát triển của một bào thai, trong 21 ngày đầu tiên của phôi thai được tạo nên trong lòng người mẹ, hệ thần kinh trung ương đã phát triển và chiếm tỷ lệ 90% khối lượng của phôi thai và sau 3 tháng nó chiếm 70% khối lượng và khi trẻ được sinh ra, nó chiếm 40% khối lượng của cơ thể và đến khi trưởng thành, nó chỉ phát triển 2% so với sự phát triển khối lượng của cơ thể mà thôi.

Bộ não của người ta được đặt trong đầu và được bảo vệ bằng hộp sọ. Nó nằm gần sát với các cơ quan thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác và cơ quan cảm giác về thăng bằng.

Bộ não là cơ quan chỉ huy toàn bộ các hoạt động của cơ thể như di chuyển, thay đổi các tư thế, vận hành các bản năng, chức năng của các chi và một số phần của thân thể. Tại nơi não bộ này, người ta ra các quyết định cho các chi thể của mình theo ý muốn và như vậy, con người thật của người ta có thể được coi là nằm ở trong não bộ, còn thân thể với các chi được coi như là các công cụ phục vụ cho con người (não bộ).

Cánh tay hữu (*tay phải*) được coi như là một chi thể được sử dụng nhiều nhất trong các chi của con người và được coi là sức mạnh chủ lực để giúp cho ý muốn của người ta được hoàn thành, còn cánh tay tả (*tay trái*) là phần hỗ trợ đắc lực cho tay hữu của người ta.

Chữ **tay hữu** (*right hand*) được chép trong Kinh-thánh (*nguyên bản*) là 161 lần, còn chữ **tay tả** (*left hand*) thì chỉ chép có 27 lần mà thôi.

Đức Chúa Trời không dùng cánh tay của Ngài như cách của loài người chúng ta đã nghĩ, vì Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật và Đức Chúa Trời đã gọi Lời của Ngài là tay hữu của Ngài.

Thi-Thiên 33:1-9: **Hỡi người công bình, hãy vui vẻ nơi Đức Giê-hô-va; Sự ngợi khen đáng cho người ngay thẳng. Hãy dùng đàn cầm cảm tạ Đức Giê-hô-va; Hãy dùng đàn sắt mười dây mà hát ngợi khen Ngài. Khá hát cho Ngài một bài ca mới, và khéo gảy nhạc khí với tiếng vui mừng. Vì lời Đức Giê-hô-va là ngay thẳng, các việc Ngài đều làm cách thành tín. Ngài chuộng sự công bình và sự chánh trực; Đất đầy dẫy sự nhân từ của Đức Giê-hô-va. Các tầng trời được làm nên bởi lời Đức Giê-hô-va, cả cơ binh trời bởi hơi thở của miệng Ngài mà có. Ngài thấu các nước biển lại thành như đồng, và trữ những nước sâu trong chỗ chứa. Khắp thiên hạ khá kính sợ Đức Giê-hô-va; Các dân thế gian hãy kinh khủng Ngài. Vì Ngài phán, thì việc liền có; Ngài biểu, thì vật bèn đứng vững bền.**

Lời của Đức Chúa Trời còn được gọi là Con một Ngài, nghĩa là Con kế tự Ngài, là Lời từ trong lòng của Đức Chúa Trời được công bố ra, được phán ra, được sanh ra để thi hành ý muốn của Ngài.

Lời của Đức Chúa Trời phán ra với loài người là con đường cứu rỗi loài người lại cho Ngài.

Ê-sai 53:1-10: Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì. Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên người. Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên câm ở trước mặt kẻ hốt lông, người chẳng từng mở miệng. Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị cất lầy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì có tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt? Người ta đã đặt mồ người với những kẻ ác, nhưng khi chết, người được chôn với kẻ giàu; dầu người chẳng hề làm điều hung dữ và chẳng có sự dối trá trong miệng. Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thành vượng.

Giăng 1:1-3: Ban đầu có Lời, Lời (của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời (của Đức Chúa Trời) là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài (Lời của Đức Chúa Trời).

Để nắm chắc được lẽ thật này, chúng ta có Lời Đức Chúa Jê-sus đã phán về chính Ngài- Con một của Đức Chúa Trời và là Lời của Đức Chúa Trời: **Ta với Cha là một.** Người Giu-đa lại lượm đá đặt ném Ngài, Đức Chúa Jê-sus phán rằng: **Ta đã làm trước mắt các người làm việc lành bởi Cha đến; vì việc chi mà các người ném đá ta? Người Giu-đa trả lời rằng: Ấy chẳng phải vì một việc lành mà chúng ta ném đá người, nhưng vì lỗi lộng ngôn: người là người, mà tự xưng là Đức Chúa Trời.** Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: **Trong luật pháp của các người há chẳng chép rằng: Ta đã phán: Các người là các thần, hay sao? Nếu luật pháp gọi những kẻ được lời Đức Chúa Trời phán đến là các thần, và nếu Kinh Thánh không thể bỏ được, thì ta đây, là Đấng Cha đã biệt ra thánh, và sai xuống thế gian, nói: Ta là Con Đức Chúa Trời, cơ sao các người cáo ta là nói lộng ngôn? Ví bằng ta không làm những việc của Cha ta, thì các người chớ tin ta. Còn nếu ta làm, thì, dầu các người chẳng tin ta, hãy tin những việc ta, để các người hiểu và biết rằng Cha ở trong ta và ta ở trong Cha.** (Giăng 10:30-38)

Đức Chúa Trời sử dụng ngôn ngữ theo cách loài người có thể hiểu được để bày tỏ ý muốn của Ngài và trong bài chúng ta học hôm nay, chúng ta đang đối diện với Lời mà Chúa Jê-sus đã phán về cánh tay hữu cả thuộc thể và thuộc linh, là cánh tay, là năng lực, là nguồn sức mạnh, là những sự mà người ta sử dụng để nhờ đó mà công việc, ý định, mưu kế, kế hoạch, ý muốn của người ta được thực hiện.

Ma-thi-ơ 5:30: **Lại nếu tay hữu xui cho người phạm tội, thì hãy chặt mà liệng nó cho xa người đi; vì thà chịu một phần thân thể người phải hư, còn hơn là cả thân thể vào địa ngục.**

Trong cuộc sống, loài người biết dùng cánh tay của mình để lao động, đặc biệt là cánh tay hữu (là cánh tay mà đại đa số người ta thuận dùng cho mọi công việc từ những việc đơn giản cho đến tinh xảo, phức tạp, từ việc nhỏ cho tới những công trình to lớn, từ những việc nhẹ cho đến công việc nặng, từ chế tạo cho đến sửa chữa, từ những việc phục vụ cho cuộc sống cá nhân cho đến cộng đồng xã hội, hoặc trong việc bệnh vực, bảo vệ sự sống mình, quyền lợi của mình..... nghĩa là tất cả mọi công việc mà cái đầu của người ta đã suy nghĩ và ra quyết định sử dụng cánh tay của mình để làm hoặc trực tiếp với công việc hoặc gián tiếp liên quan đến công việc đó thực hiện. Có rất nhiều công việc mà sức lực của cánh tay người ta không thể đảm nhiệm được thì người ta dùng cánh tay mình để tạo ra các loại công cụ hỗ trợ như máy móc để thay thế cánh tay, nhưng đều được điều khiển từ cái đầu thông qua cánh tay để thực hiện.

Như vậy, khi nói đến cánh tay hữu (*cánh tay thuận*) là nói đến sức lực mà người ta nhờ cậy, sử dụng để thực hiện kế hoạch, ý muốn của mình. Cánh tay hữu này dù theo hình thể thì nhỏ, nhưng sự ảnh hưởng và tác động của nó có thể nói là rất rộng, và phạm vi ảnh hưởng của nó tùy thuộc vào cái đầu của người ta.

Như vậy, cánh tay hữu vô hình đó là sự suy nghĩ từ trong não bộ của cái đầu. Người ta có thể sử dụng trí khôn của mình để thay cho sức lực cơ bắp và sự khéo léo của bàn tay xác thịt. Người ta có thể sử dụng mưu kế để lợi dụng tài trí, trí tuệ, sắc đẹp, hình dáng, tiền của hoặc của mình hoặc người khác, hoặc động vật, hoặc thực vật, hoặc sức mạnh của thiên nhiên để hoàn thành sự mưu tính của mình, là điều mà cánh tay xác thịt của người ta không thể thực hiện được.

Khi nói đến cánh tay hữu ấy là nói đến một mối quan hệ mật thiết có toan tính, có sự chủ động, có tính bảo đảm sự hợp tác lâu dài mà người ta có thể tín nhiệm, trông cậy, nhờ cậy, nương dựa.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa chép gì về những sự mà người ta dùng thay cho cánh tay của mình.

Giê-rê-mi 17:5-8: **Đức Giê-hô-va phán như vậy:** **Đáng rửa thay là kẻ nhờ cậy loài người, lấy loài xác thịt làm cánh tay, lòng lìa khỏi Đức Giê-hô-va. Nó sẽ như thạch thảo trong sa mạc, không thấy phước đến, nhưng ở trong nơi đồng vắng khô khan, trên đất mặn không dân ở. Đáng chúc phước thay là kẻ nhờ cậy Đức Giê-hô-va, và lấy Đức Giê-hô-va làm sự trông cậy mình. Nó cũng như cây trồng nơi bờ suối, đâm rễ theo dòng nước chảy; ngộ khi trời nắng, chẳng hề sợ hãi, mà lá cứ xanh tươi. Gặp năm hạn hán cũng chẳng lo gì, mà cứ ra trái không dứt.**

Châm ngôn 26:12: Con có thấy người nào khôn ngoan theo mắt nó chẳng? Còn có sự trông cậy cho kẻ ngu muội hơn là cho nó.

Châm ngôn 31:30: Duyên là giả dối, sắc lại hư không; Nhưng người nữ nào kính sợ Đức Giê-hô-va sẽ được khen ngợi.

Ha-ba-cúc 2:1-20: Ta sẽ đứng nơi vọng canh, chôn chân nơi đồn lũy, rình xem Ngài bảo ta điều gì, và ta trả lời thế nào về sự dối nài của ta. Đức Giê-hô-va đáp lại cùng ta mà rằng: Người khà chép lấy sự hiện thấy, và rõ rệt nó ra trên bảng, hầu cho người đang chạy đọc được. Vì sự hiện thấy còn phải ứng nghiệm trong kỳ nhất định, sau cùng nó sẽ kịp đến, không phỉnh dối đâu; nếu nó chậm trễ, người hãy đợi; bởi nó chắc sẽ đến, không chậm trễ. Này, lòng người kiêu ngạo, không có sự ngay thẳng trong nó; song người công bình thì sống bởi đức tin mình. Nó ghiền rượu, làm sự dối trá, kiêu ngạo và chẳng ở yên chỗ mình, mở rộng lòng ham mê nó như âm phủ, như sự chết chẳng được no chán; nó thu góp mọi nước và hội hiệp mọi dân cho mình. Chớ thì những kẻ đó há chẳng lấy thí dụ nhạo cười nó, lấy lời kín biếm nhẹ (*lời châm ngôn để châm biếm*) nó mà rằng: Khốn thay cho kẻ nhóm góp của chẳng thuộc về mình! Nó gánh vác của cầm rất nặng cho đến chừng nào? Há chẳng sẽ có kẻ vụt dấy lên đặng cản người sao? Kẻ đuổi bắt người há chẳng tỉnh thức sao? Người sẽ bị nó cướp bóc. Vì người đã cướp nhiều nước, thì cả phần sót lại của các dân sẽ cướp người, vì cơ huyết người ta, vì sự bạo ngược làm ra cho đất, cho thành, và cho hết thủy dân cư nó. Khốn thay cho kẻ tìm lợi bất nghĩa cho nhà mình, để lót ổ mình trong nơi cao, để được cứu khỏi tay hung ác. Người đã dùng mưu xấu hổ cho nhà mình mà diệt nhiều dân tộc, người đã phạm tội nghịch cùng linh hồn người. Vì đá trong vách sẽ kêu lên, rường trên mái sẽ đáp lại. Khốn thay cho kẻ lấy huyết dựng ấp, và lấy sự gian ác xây thành! Phải, ấy há chẳng phải bởi Đức Giê-hô-va vạn quân mà các dân làm việc cho lửa, và các nước nhọc nhằn cho sự hư không hay sao? Vì sự nhận biết vinh quang Đức Giê-hô-va sẽ đầy dẫy khắp đất như nước đầy tràn biển. Khốn thay cho kẻ pha đồ độc cho người lân cận mình uống, làm cho nó say, đặng xem sự lỏa lồ nó! Người đầy sự sỷ nhục mà chẳng đầy sự vinh hiển. Người cũng hãy uống đi, và làm như người chưa chịu phép cắt bì. Chén của Đức Giê-hô-va cầm trong tay hữu sẽ đến phiên trao cho người, và sự nhục nhơ sẽ đổ ra trên sự vinh hiển người. Vì sự bạo ngược đã làm ra cho Li-ban sẽ che phủ người, và sự tàn hại các loài thú làm cho nó kinh sợ, lại vì cơ huyết người ta, vì sự bạo ngược làm ra cho đất, cho thành, và cho hết thủy dân cư nó. Tượng chạm mà thợ đã chạm ra, có ích gì cho nó chẳng? Tượng đúc, là thầy giả dối, thì có ích gì, mà người thợ làm thần tượng cầm ấy lại tin cậy nơi việc mình làm ra? Khốn thay cho kẻ nói với gỗ rằng: Hãy tỉnh thức! và với đá căm rằng: Hãy trời dậy! Nó có dạy dỗ được chẳng? Này, nó là bọc vàng và bạc, song chẳng

có một chút hơi thở nào ở giữa nó. Nhưng Đức Giê-hô-va ở trong đền thánh của Ngài, trước mặt Ngài, cả đất hãy làm thịnh!

Đức Chúa Trời muốn hết thảy dân sự của Ngài hãy trông cậy nơi Ngài, vì Ngài là sản nghiệp của họ và dân sự của Đức Chúa Trời cũng là sản nghiệp của Ngài nữa, vậy nên khi vua Đa-vít ra lệnh tu bộ sổ dân, thì công việc đó đã chọc giận Đức Chúa Trời, bởi vì dù người không nói ra thì tự trong lòng của người cũng đã muốn biết lực lượng của quân đội mình, tức là số những người có thể làm lính chiến được là bao nhiêu và như vậy, tư tưởng đó cũng như sự để lòng trông cậy loài xác thịt, lấy loài xác thịt làm cánh tay mình vậy.

1 Sử ký 21:2-14: Đa-vít nói với Giô-áp và các quan trưởng của dân sự rằng: Hãy đi lấy số dân sự, từ Bê-e-Sê-ba cho đến Đan; rồi đem về tâu lại cho ta, để ta biết số họ. Giô-áp thưa; Nguyên Đức Giê-hô-va gia thêm dân sự Ngài nhiều gấp trăm lần đã có! Ôi vua chúa tôi! hết thảy chúng nó há chẳng phải là tôi tớ của chúa tôi sao? Cớ sao chúa tôi dạy biểu làm điều đó? Nhân sao chúa tôi muốn gây tội lỗi cho Y-sơ-ra-ên? Nhưng lời của vua thắng hơn lời của Giô-áp. Vì vậy, Giô-áp ra, đi khắp Y-sơ-ra-ên, rồi trở về Giê-ru-sa-lem. Giô-áp đem tâu cho vua tổng số dân; trong cả Y-sơ-ra-ên được một trăm mười vạn người cầm gươm; trong Giu-đa được bốn mươi bảy vạn người cầm gươm. Nhưng Giô-áp không có cai số người Lê-vi và người Bên-gia-min; vì lời của vua lấy làm gớm ghiếc cho người. Điều đó chẳng đẹp lòng Đức Chúa Trời; nên Ngài hành hại Y-sơ-ra-ên. Đa-vít thưa với Đức Chúa Trời rằng: Tôi làm điều đó, thật là phạm tội lớn; nhưng bây giờ, xin Chúa hãy bỏ qua tội ác của kẻ tôi tớ Chúa đi; vì tôi có làm cách ngu dại. Đức Giê-hô-va phán với Gát, là đáng tiên kiến của Đa-vít rằng: Hãy đi nói cùng Đa-vít: Đức Giê-hô-va có phán như vậy: Ta định cho người ba tai vạ; hãy chọn lấy một để ta giáng nó trên người. Gát bèn đến cùng Đa-vít, thưa với người rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy chọn mặc ý người, hoặc ba năm đói kém, hoặc bị thua ba tháng tại trước mặt cừu địch người, và phải gươm của kẻ thù nghịch phá hại, hay là bị ba ngày gươm của Đức Giê-hô-va, tức là ôn dịch ở trong xứ, có thiên sứ của Đức Giê-hô-va hủy diệt trong khắp bờ cõi của Y-sơ-ra-ên. Vậy bây giờ hãy định lấy điều nào tôi phải tâu lại cùng Đấng đã sai tôi. Đa-vít nói với Gát rằng: Ta bị hoạn nạn lớn. Ta xin sa vào tay Đức Giê-hô-va, vì sự thương xót của Ngài rất lớn; chớ để ta sa vào tay của loài người ta. Đức Giê-hô-va bèn giáng ôn dịch nơi Y-sơ-ra-ên; có bảy vạn người Y-sơ-ra-ên ngã chết.

Trong sự kiện này, vua Đa-vít đã không tự chặt “cánh tay hữu” mình, nhưng Đức Giê-hô-va đã làm điều đó, vì Ngài không muốn các tội tớ của Ngài lại trông cậy vào sức lực hay chết của loài người xác thịt.

Ma-thi-ơ 5:30: Lại nếu tay hữu xui cho người phạm tội, thì hãy chặt mà liệng nó cho xa người đi; vì thà chịu một phần thân thể người phải hư, còn hơn là cả thân thể vào địa ngục.

Bản Kinh-Thánh Kinh James version chép: ³⁰And if thy right ^{G1188}hand ^{G5495}offend ^{G4624}thee, cut ^{G1581}it off ^{G1581}, and cast ^{G906}it from thee: for it is profitable ^{G4851}for thee that one ^{G1520}of thy members ^{G3196}should perish ^{G622}, and not that thy whole ^{G3650}body ^{G4983}should be cast ^{G906}into ^{G1519}hell ^{G1067}.

Có nghĩa là: *Lại nếu tay phải của người khiến người phạm tội, hãy chặt bỏ nó và quăng nó xa khỏi người, điều đó có ích cho người vì thà một phần của thân thể người bị hư mất còn hơn là cả thân thể người bị quăng vào địa ngục.*

Chữ **xui** được chép trong câu 30 này, đó là chữ σκανδαλίζω - skandalizo, số 4624 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Sự đánh bẫy, sự lừa, sự làm cho vấp phạm, vấp ngã; Dụ dỗ, cám dỗ, lôi kéo vào tội lỗi; Làm cho phạm tội, sự vi phạm, sự xúc phạm, sự bỏ đạo;*

Theo sự thật thì cánh tay hữu của người ta sẽ không cám dỗ ai, vì chi thể của người ta là vật chịu phụ thuộc hoàn toàn vào sự sai khiến của cái đầu, vậy nên khi Chúa Jêsus phán rằng **nếu tay hữu xui cho người phạm tội**, thì ấy là Chúa Jêsus đang phán về việc người ta đã để cho những sự mà họ trông cậy, nhờ cậy đó cai trị họ, dắt dẫn họ và vì thế mà khiến người ta phạm tội, tức là lìa bỏ Lời của Đức Chúa Trời, thì người ta phải chặt bỏ những sự đó ra khỏi cuộc đời của mình.

Chữ **chặt** được chép trong câu 30 này, đó là chữ ἐκκόπτω- ekkopto, số 1581 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *cắt bỏ, làm cho thất bại, làm cho không thể sử dụng được nữa;*

Chữ **liêng** được chép trong câu 30 này, đó là chữ βάλλω- **ballo**, số 906 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **ném, quăng, vứt, liêng, xô đẩy, làm cho bật ra;**

Khi người tin Chúa còn sống chung với cha, mẹ, anh chị em mình và nếu họ là những người mà mình phải trông cậy, nương cậy hoặc họ là những người bảo lãnh cho mình trong một số lĩnh vực của cuộc sống thì sự ảnh hưởng của những người đó sẽ rất lớn đối với người tin Chúa và đây là một sự thử thách rất lớn đối với người ấy. Vì trong hiện tại đã có những người mang danh là người tin Chúa nhưng họ lại đi đeo hai hàng, vừa muốn được sự sống đời đời của Đức Chúa Trời vừa muốn vừa lòng cha mẹ và anh chị em trong gia đình, là những người không tin Chúa, và như vậy là sự hăm hăm, không thể sanh bông trái cho Nước Đức Chúa Trời được.

Chúng ta hãy xem Lời của Đức Chúa Trời chép gì về điều mà khi Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để kêu gọi người ta trở lại với Đức Chúa Trời và khi Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời được rao giảng ra thì người ta sẽ làm gì để chống lại những người tin vào Lời của Đức Chúa Trời.

Mi-chê 7:1-7: **Khốn nạn cho ta! vì ta như khi đã hái trái mùa hạ rồi, và như nho đã mót lại, không có một buồng nho để ăn, trái vả đầu mùa mà linh hồn ta vẫn ước ao cũng không có. Người tin kính đã mất đi khỏi đất; không còn có kẻ ngay thẳng trong loài người. Chúng nó thấy điều rình rập để làm đổ máu; ai nấy đều lấy lưới săn anh em mình. Tay chúng nó chăm làm sự dữ. Quan trưởng thì đòi của, quan xét thì tham hối lộ, còn người lớn thì nói sự ưa muốn dữ của lòng mình; vậy thì cùng nhau đàn dệt. Người lành hơn hết trong chúng nó giống như chà chuôm, còn kẻ rất ngay thẳng lại xấu hơn hàng rào gai gốc. Ngày của kẻ canh giữ người, tức là ngày thăm phạt người, đã đến rồi, nay chúng nó sẽ bối rối. Chớ tin người lân cận của các người, và chớ để lòng tin cậy nơi bạn hữu mình; hãy giữ miệng mở ra cùng người đàn bà ngủ trong lòng người. Vì con trai sỷ nhục cha, con gái dấy lên nghịch cùng mẹ, dâu nghịch cùng bà gia, và kẻ thù nghịch của người tức là người nhà mình. Nhưng ta, ta sẽ nhìn xem Đức Giê-hô-va, chờ đợi Đức Chúa Trời của sự cứu rỗi ta; Đức Chúa Trời ta sẽ nghe ta.**

Tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình là tiếp nhận và sống theo Lời của Đức Chúa Trời, sống theo luật pháp của Đức Chúa Trời và như vậy là một sự đối đầu hoàn toàn với những sự mà thế gian đã và đang theo đuổi và đầu phục. Thế lực của sự tối tăm sẽ lập tức dấy lên để chống lại sự sống của những người tin Chúa và quyền lực này sẽ sử dụng những người mà người tin Chúa đang sống chung hoặc cùng làm việc với và đặc biệt là chúng sẽ dùng những người có quyền ảnh hưởng trên những người tin Chúa đó để bắt bớ, gây sức ép bắt phải từ bỏ Chúa. Những sự bắt bớ như vậy thì người ta sẽ dễ dàng nhận biết được để đối phó, như ra khỏi nơi đó, lìa bỏ nơi đó, cắt đứt quan hệ để được tự do hầu việc và thờ phượng Chúa.

Thế nhưng không phải tất cả mọi sự chống nghịch đều sẽ dễ dàng nhận biết được, vì ma quỷ là kẻ xảo quyệt và lừa dối nên chúng cũng sử dụng những phương cách lừa dối khiến cho những người nào không vững đức tin và không có sự hiểu biết về luật pháp và lễ thật của Lời của Đức Chúa Trời thì sẽ mắc phải mưu chước của chúng.

Khi Chúa Jêsus đang rao giảng các Lời này thì Ngài đang tỏ ra cho những người đến nghe Ngài giảng đó nhận biết rằng, họ đang bị lừa dối bởi những người mang danh là những người dạy luật trong dân Y-sơ-ra-ên, những người mang danh là thầy tế lễ trong nhà của Đức Giê-hô-va cùng những người Pha-ri-si, là những kẻ giả hình. Dân Y-sơ-ra-ên cùng những người Giu-đa đã giao phó sự sống của linh hồn mình cho những người mang danh là thầy tế lễ, thầy thông giáo và những người Pha-ri-si và người ta đã coi những người đó là con mắt, là cánh tay hữu của mình vậy mà không để ý đến các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời.

Cho đến tận ngày nay, rất nhiều người đã tin có Đức Chúa Trời và tin Đức Chúa Jêsus Christ là Con một của Đức Chúa Trời và tin Ngài là Đấng cứu rỗi loài người. Rất nhiều người đã tan vỡ lòng của mình ra trước tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho sự sống của linh hồn họ qua sự Ngài đã ban Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, đến thế gian này để cứu chuộc họ. Thế nhưng sự tan vỡ của những người đó sớm nguội lặn bởi vì tâm linh của họ đã không được nuôi dưỡng bằng Lễ thật, tức là sữa thiêng của Đạo.

Những người đó đã được nuôi bằng những sự khôn ngoan của xác thịt khi họ gia nhập tổ chức được gọi là Hội-thánh và tại đó, họ có được nghe Kinh-thánh và được thờ phượng Chúa theo quy định của tổ chức đó, chứ không được thờ phượng Chúa theo những gì Kinh-thánh đã chép về sự thờ phượng. Họ không nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, họ không được thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật. Họ không được biết Lễ thật là gì và tâm linh của họ chưa hề biết đến sự tái sinh cùng các dấu hiệu mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về những người tin Ngài sẽ phải nhận được.

Những người mang danh là người tin Chúa trong các tổ chức đó đã lấy những sự mà người ta đã giảng trong nhà hội vào các ngày Chúa nhật đó làm cánh tay mình. Họ đã lấy tổ chức mà họ đã gia nhập đó làm cánh tay hữu của mình mà không hề biết rằng mình đã sai lầm.

Hội-thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ được Đức Thánh-Linh lập nên trên nền tảng của Lời của Đức Chúa Trời, được gọi là Vầng Đá của các thời đại mà nền tảng của Đá đó đã được Đức Chúa Trời ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se tại núi Si-na-i vào khoảng tháng 3 của năm 1445 B.C. (Lịch Y-sơ-ra-ên).

Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được thành lập do chính Đức Thánh-Linh vào ngày Lễ Ngũ tuần năm 32 A.D. (A.D. trong tiếng La-tinh có nghĩa là Năm của Chúa). Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được rang bị quyền phép của Đức Thánh-Linh, Thần Lễ thật và như vậy, Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được cai trị bằng Luật Pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời trong văn tự và được Đức Thánh-Linh soi sáng bằng Lễ thật mẫu nhiệm, tức những ý nghĩa được giấu trong văn tự và chỉ được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh cho những Hội-thánh của Ngài (chứ không phải tất cả những hội chúng tự gọi mình là hội thánh). Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được trang bị đúng như các Lời Đức Chúa Jêsus đã phán dạy và Ngài đã lập giao ước với.

Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài: **Hãy chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết, làm sạch kẻ phung, và trừ các quỷ. Các người đã được lãnh không thì hãy cho không.** (Ma-thi-ơ 10:8)

Ma-thi-ơ 16:8-9: **Còn ta, ta bảo người rằng: Người là Phi-e-rơ, ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá nầy, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó. Ta sẽ giao chìa khóa nước thiên đàng cho người; hễ điều gì mà người buộc dưới đất, thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà người mở dưới đất, thì cũng sẽ được mở ở trên trời.** Nguyên nghĩa của mạng lệnh này được chép trong tiếng Hy-lạp thì Chúa Jêsus đang phán với các môn đồ của Ngài và tên của Phi-e-rơ có nghĩa là viên đá, vậy nên câu này cần được hiểu đúng nghĩa là: **Còn Ta, Ta bảo các người rằng, Các người là những viên đá, Ta sẽ lập Hội-thánh ta trên Đá (vầng Đá) nầy, các cửa âm phủ chẳng thắng được Hội thánh Ta. Ta sẽ giao chìa khóa nước thiên đàng cho các người; hễ điều gì mà các người buộc dưới đất, thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà các người mở dưới đất, thì cũng sẽ được mở ở trên trời.**

Lời Chúa Jêsus đã phán là mạng lệnh và không bao giờ qua đi, nhưng phải được ứng nghiệm và đã ứng nghiệm trên những người thật lòng tin cậy Lời của Ngài và trong Danh của Ngài, nhưng không phải hết thảy những người xưng Chúa Jêsus là Chúa thì đều là người thật lòng tin đúng theo ý nghĩa của chữ **tin**, vì thế cho nên rất nhiều người mang danh là người tin Chúa nhưng vì lòng tin của họ không quyết và vì sự quá lo lắng về đời nầy cộng với những sự giảng dạy không đúng với Lời của Đức Chúa Trời khiến cho Nước Đức Chúa Trời bị hãm ép trên chính cuộc đời của những người đó, khiến họ không thể sanh trái cho Nước Đức Chúa Trời được, nghĩa là tâm linh của những người đó đã không tái sinh được, nên họ không thể thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng lễ thật được.

Hội-thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ là Hội-thánh thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần (tâm linh được tái sinh bởi Đức Thánh-Linh) và bằng Lễ thật như Đức Chúa Jêsus đã phán:

Giăng 4:23-24: **Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lễ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lễ thật mà thờ lạy.**

Trong thực tế, nếu là cánh tay đó là của mình thì người ta sẽ sử dụng được nó và khi người ta muốn làm điều gì theo ý mình, thì cánh tay đó sẽ làm được theo như điều người ta muốn. Còn như những sự mà họ đã lấy đó làm cánh tay mình mà lại không phải là thật, nghĩa là không có thật, không đúng, chỉ là giả thì người ta không thể sử dụng nó được, nghĩa là nó không có tác dụng.

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Trời đã phán gì về điều này.

Ê-xê-chi-ên 13:1-23: Có lời Đức Giê-hô-va phán cho ta như vậy: **Hỡi con người, hãy nói tiên tri nghịch cùng các tiên tri của Y-sơ-ra-ên, là những kẻ đang nói tiên tri, và hãy bảo cho những kẻ nói tiên tri bởi lòng riêng mình rằng: Hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khốn cho những tiên tri đại dốt, theo thần riêng mình, mà chưa từng thấy gì cả. Hỡi Y-sơ-ra-ên, các tiên tri người cũng như những con cáo trong chốn hoang vu! Các người chưa lên nơi phá tan, và không xây tường cho nhà Y-sơ-ra-ên, đứng đứng vững trong cơn chiến trận nơi ngày Đức Giê-hô-va. Chúng nó đã thấy sự phỉnh phờ, và sự bói khoa giả dối. Chúng nó nói rằng: Đức Giê-hô-va phán, (song Đức Giê-hô-va đã không sai chúng nó), và chúng nó khiến người ta mong cho lời mình được ứng nghiệm. Khi ta chưa từng phán, mà các người nói rằng: Đức Giê-hô-va có phán, vậy các người há chẳng thấy sự hiện thấy phỉnh phờ và nói sự bói khoa giả dối, hay sao? Vậy nên, Chúa Giê-hô-va có phán như vậy: Vì các người nói những lời giả dối, thấy những sự phỉnh phờ, này, ta nghịch cùng các người, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Tay ta sẽ nghịch cùng những tiên tri thấy sự hiện thấy phỉnh phờ, bói những sự giả dối. Chúng nó sẽ không dự vào hội bàn dân ta nữa, không được ghi vào sổ nhà Y-sơ-ra-ên nữa, và không vào trong đất của Y-sơ-ra-ên; các người sẽ biết ta là Chúa Giê-hô-va. Thật vậy, bởi chúng nó lừa dối dân ta mà rằng: Bình an; mà chẳng có bình an chi hết. Khi có ai xây tường, này, chúng nó trét vôi chưa sùi bọt lên! Hãy nói cùng những kẻ trét vôi chưa sùi bọt rằng tường ấy sẽ xiêu đổ. Mưa to sẽ xảy đến. Hỡi mưa đá lớn, bay sẽ sa xuống; và gió bão sẽ xé rách nó. Này, khi tường sụp xuống, người ta há chẳng nói cùng các người rằng: Chớ nào vôi mà các người đã trét trên tường ở đâu? Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta sẽ nhân giận khiến gió bão xé rách nó; ta sẽ nhân cơn thịnh nộ sai mưa dầm đến, và nhân sự tức giận sai mưa đá lớn phá diệt nó. Cũng vậy, ta sẽ dỡ cái tường mà các người đã trét vôi chưa sùi bọt, xô nó suốt đất, đến nỗi chân nền bày ra. Tường sẽ đổ, các người sẽ bị diệt giữa nó, và biết rằng ta là Đức Giê-hô-va. Ta sẽ làm trọn cơn giận nghịch cùng tường và kẻ trét vôi chưa sùi bọt như vậy: và ta sẽ nói cùng các người rằng: Tường chẳng còn nữa, kẻ trét vôi cũng vậy; tức là các tiên tri của Y-sơ-ra-ên nói tiên tri về Giê-ru-sa-lem, xem sự hiện thấy bình an cho thành ấy, mà không có bình an, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Hỡi con người, người khá xây mặt nghịch cùng các con gái của dân người, là những kẻ nói tiên tri bởi lòng riêng mình; và người khá nói tiên tri nghịch cùng chúng nó. Bảo chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khốn cho những đàn bà vì mọi cùi tay may gối, và y theo tầm thước mà làm khăn cho đầu, để săn linh hồn. Ủa, kia! các người muốn săn linh hồn dân ta, và giữ linh hồn nó để làm lợi cho mình hay sao? Các người vì mấy nhúm mạch nha, mấy miếng bánh mà làm nhục ta giữa dân ta, các người nói dối dân ta, là kẻ nghe lời dối trá các người, để mà giết những kẻ không đáng chết, cho sống những kẻ không đáng sống. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta ghét những cái gối của các người, vì bởi đó các người săn linh hồn như đánh bẫy chim; ta sẽ xé ra khỏi cánh tay các người, và thả linh hồn mà các người đã săn, như chim bay đi. Ta cũng sẽ xé khăn các người, cứu dân ta ra khỏi tay các người, chúng nó sẽ không ở trong tay các người để bị săn nữa; bấy giờ các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va. Vì các người lấy sự dối trá làm buồn lòng kẻ công bình mà ta chưa từng làm cho lo phiền, và các người làm mạnh tay kẻ dữ đang nó không xây bỏ đường xấu mình để được sống, vì cơ đó, các người sẽ không thấy sự hiện thấy thỉnh phờ, và không bói khoa nữa. Ta sẽ cứu dân ta thoát khỏi tay các người, và các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.**

Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán rằng: **Ta sẽ cứu dân ta thoát khỏi tay các người, và các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.**

Đức Giê-hô-va đã sai Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, đến thế gian này để cứu dân của Ngài và Đức Chúa Jêsus đã phán Lời của Ngài ra và Ngài phán rằng: **ai có tai mà nghe, hãy nghe!**

Chúa Jêsus muốn cái tai của người bề trong của mỗi người hãy nghe tiếng của Con Đức Chúa Trời mà trời dậy mà đánh trận với chính xác thịt mình để tự giải cứu mình ra khỏi những sự lừa dối và những sự lừa dối đó đang ru ngủ tâm trí xác thịt của những người ưa thích những sự hư không của thế gian mà lười biếng, không muốn làm công việc của Đức Chúa Trời mình.

Khải huyền 3:14-22: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Này là lời phán của Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm đầu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: Ta biết công việc của ngươi; ngươi không lạnh cũng không nóng. Ước gì ngươi lạnh hoặc nóng thì hay! Vậy, vì ngươi hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên ta sẽ nhả ngươi ra khỏi miệng ta. Vả, ngươi nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song ngươi không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lóa lờ. Ta khuyên ngươi hãy mua vàng thử lửa của ta, hầu cho ngươi trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho ngươi được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng ngươi khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt đặng thoa mắt ngươi, hầu cho ngươi thấy được. Phàm những kẻ ta yêu thì ta quả trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta. Kẻ nào thắng, ta sẽ cho ngồi với ta trên ngai ta, như chính ta đã thắng và ngồi với Cha ta trên ngai Ngài. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Từ trên thiên đàng, Đức Chúa Jêsus đã thấy hết tất cả mọi sự mà người ta đã làm, đã toan tính, đã nhờ cậy mà những sự đó không phải cho Đức Chúa Jêsus Christ cũng không phải dành cho Nước Đức Chúa Trời, nhưng là cho chính ý riêng của xác thịt những người mang danh là người tin Chúa, là người hầu việc Chúa.

Chúa Jêsus đã cảnh cáo các Hội-thánh của Ngài về những sự hâm hẩm cùng những công việc thuộc về tôn giáo mà không ích chi cho linh hồn của người ta và càng không thể nào khiến họ đến gần được ngai ân điển của Đức Chúa Trời, bởi vì những sự mà người ta đã làm đó là không phải đến bởi Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus không hề dạy họ làm những sự như vậy.

Khi Chúa Jêsus còn đang thi hành chức vụ trên đất này, Ngài đã cảnh cáo người ta về những sự mà người ta phải có, đó là những sự thuộc về Nước Thiên đàng chứ không phải những sự thuộc về thế gian.

Lu-ca 12:16-40: Ngài lại phán cùng chúng lời ví dụ nầy: Ruộng của một người giàu kia sinh lợi nhiều lắm, người bèn tự nghĩ rằng: Ta phải làm thế nào? Vì không có đủ chỗ chứa hết sản vật. Lại nói: Này, việc ta sẽ làm: ta phá cả kho tàng và cất cái khác lớn hơn, thâu trữ sản vật và gia tài vào đó; rồi sẽ nói với linh hồn ta rằng: Linh hồn ơi, mày đã được nhiều của để dành dùng lâu năm; thôi, hãy nghỉ, ăn uống, và vui vẻ. Song Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Hỡi kẻ dại! Chính đêm nay linh hồn ngươi sẽ bị đòi lại; vậy những của cải ngươi đã sắm sẵn sẽ thuộc về ai? Hễ ai thâu trữ của cho mình mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì cũng như vậy. Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng môn đồ rằng: Ấy vậy, ta nói cùng các ngươi, đừng vì sự sống mà lo đồ mình ăn, cũng đừng vì thân thể mà lo đồ mình mặc. Sự sống trọng hơn đồ ăn, thân thể trọng hơn đồ mặc. Hãy xem con quạ: nó không gieo, không gặt, cũng không có hầm vựa kho tàng chi, mà Đức Chúa Trời còn nuôi nó; huống chi các ngươi quý hơn chim chóc là dường nào! Có ai trong các ngươi lo lắng mà làm cho đời mình dài thêm một khắc không? Vậy nếu đến việc rất nhỏ các ngươi cũng không có thể được sao các ngươi lo việc khác? Hãy xem hoa huệ mọc lên thế nào: nó chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ; song ta phán cùng các ngươi, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo như một hoa nào trong giống ấy. Hỡi kẻ ít đức tin, nếu loài cỏ ngoài đồng là loài nay sống mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho mặc thể ấy, huống chi là các ngươi! Vậy các ngươi đừng kiếm đồ ăn đồ uống, cũng đừng có lòng lo lắng. Vì mọi sự đó, các dân ngoại ở thế gian vẫn thường tìm, và Cha các ngươi biết các ngươi cần dùng mọi sự đó rồi. Nhưng thà các ngươi hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời, rồi mọi sự đó sẽ được cho thêm. Hỡi bây nhỏ, đừng sợ chi; vì Cha các ngươi đã bằng lòng cho các ngươi nước thiên đàng. Hãy bán gia tài mình mà bố thí. Hãy sắm cho mình túi không hư, và của báu không hề hao kém ở trên trời, là nơi kẻ trộm không đến gần, sâu mọt không làm hư nát. Vì của báu các ngươi ở đâu, thì lòng cũng ở đó. Lưng các ngươi phải thắt lại, đèn các ngươi phải thắp lên. Hãy làm như người chờ đợi chủ mình ở tiệc cưới về, để lúc chủ đến gõ cửa thì liền mở. Phước cho những đầy tớ ấy, khi chủ về thấy họ thức canh! Quả thật, ta nói cùng các ngươi, chủ sẽ thắt lưng mình, cho đầy tớ ngồi bàn mình, và đến hầu việc họ. Hoặc canh hai, canh ba, chủ trở về, nếu thấy đầy tớ như vậy thì phước cho họ! Hãy biết rõ, nếu chủ nhà hay kẻ trộm đến giờ nào, thì sẽ tỉnh thức, chẳng để cho nó đào ngạch nhà đâu. Các ngươi cũng vậy, hãy chực cho sẵn sàng, vì Con người sẽ đến trong giờ các

người không ngờ.

Bất cứ điều gì khiến cho những người đã tin Chúa mà sa vào tội lỗi thì những sự đó phải bị phá hủy.

Hành động cố tình không làm theo điều bảo cho làm, ấy là tội lỗi và như vậy, khi Lời của Đức Chúa Trời đã phán truyền mà người ta không làm theo, không vâng phục, thì hành động của người đó là phạm tội. Hành động, lời nói, thái độ, sự suy nghĩ nào của người ta mà vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời, chống nghịch lại, làm trái với mạng lệnh của Đức Chúa Trời thì hành vi đó là sự phạm tội, là tội lỗi.

Lu-ca 6:43-49: **Cây sanh trái xấu không phải là cây tốt, cây sanh trái tốt không phải là cây xấu; vì hễ xem trái thì biết cây. Người ta không hái được trái vả nơi bụi gai, hay là trái nho nơi chòm kinh cước. Người lành bởi lòng chứa điều thiện mà phát ra điều thiện, kẻ dữ bởi lòng chứa điều ác mà phát ra điều ác; vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng nói ra. Sao các người gọi ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo lời ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng ta, nghe lời ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe lời ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.**

Chúa Jêsus đang phán về tiêu chuẩn để nhận biết ai là người thuộc về Ngài và ai thuộc về thế gian.

Chúa Jêsus đã phán: **Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tĩa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha ta sẽ được sáng danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của ta vậy. Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài.** (Giăng 15:1-10)

Chúa Jêsus đã cung cấp cho chúng ta cách nhận biết ai là người thuộc về Ngài, vì Ngài đã gọi những người tin Ngài là nhánh nho và Ngài là gốc nho. Nếu người tin Chúa thật thì người ấy là nhánh nho và nhánh đó sẽ ra trái, không phải bởi sức riêng của người đó mà là bởi huyết nho từ gốc nho khiến cho nhánh đó ra trái và trái đó sẽ mang vị ngọt của gốc nho thật. Còn những người mang danh là người tin Chúa, ở trong tổ chức mang danh là Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ mà không ở trong các mạng lệnh cùng các điều răn mà Đức Chúa Trời đã phán và Đức Chúa Jêsus Christ đã giảng dạy và mạng lệnh phải làm theo, thì người ấy sẽ không thể sanh trái cho Nước Đức Chúa Trời được. Các trái của họ chỉ là những gì người ta học được từ những người cai trị họ mà thôi. Những người đó không thể có được của báu thiên đàng. Họ không thể có được những ân tứ của Đức Thánh-Linh ban cho. Tâm linh của những người đó chưa thể kinh nghiệm được sự sống lại và càng không thể kể tự được Lời của Đức Chúa Trời và cũng không thể hưởng được cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Jêsus Christ. Họ không thể chữa lành cho chính thân thể xác thịt mình và càng không thể đặt tay trên kẻ đau mà khiến người ta được chữa lành. Họ không thể đuổi được ma quỷ ra khỏi chính xác thịt họ và càng không thể đuổi ma quỷ ra khỏi những người bị chúng ám được. Họ không thể làm được những sự đó, là những sự mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng đó là dấu hiệu của người tin Ngài và các Lời của Ngài đã được chép trong Kinh-thánh mà mọi người tin Chúa đều có thể xem thấy và đọc được.

Mác 16: 15-20: **Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-tem, sẽ được rỗi; nhưng ai chẳng tin, sẽ bị đoán phạt. Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ nầy: lấy danh ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu**

uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. Đức Chúa Jê-sus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững Đạo.

Chúa Jê-sus đã phán với những người như vậy rằng: **Vả, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lòa lổ. Ta khuyên người hãy mua vàng thử lửa của ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt đặng thoa mắt người, hầu cho người thấy được.**

Làm thế nào mà người ta có thể mua được vàng thử lửa của Đức Chúa Jê-sus Christ ?

Nguyên văn Lời Chúa chép là **Vàng đã được thử qua lửa**, tức là đã được luyện lọc, và đó chính là Lễ thật trong Lời của Đức Chúa Trời.

Người ta phải trả giá cho được hưởng Lễ thật của Đức Chúa Trời, vì Chúa Jê-sus đã phán rằng họ phải mua chứ không thể xin được. Sự trả giá đó là người ta phải bền lòng theo Chúa trong mọi sự thử thách của Ngài. Sự thử thách đó sẽ do chính Đức Thánh-Linh làm đối với mọi người thật lòng tin Ngài chứ không phải là những người gia nhập tổ chức gọi là Hội-thánh!

Ma-la-chi 3:1-3: **Nầy, ta sai sứ giả ta, người sẽ dọn đường trước mặt ta; và Chúa mà các người tìm kiếm sẽ thành linh vào trong đền thờ Ngài, tức là thiên sứ của sự giao ước mà các người trông mong. Nầy, Ngài đến, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Nhưng ai sẽ đương nổi ngày Ngài đến, và ai đứng được khi Ngài hiện ra? Vì Ngài giống như lửa của thợ luyện, như tro thợ giặt. Ngài sẽ ngồi như kẻ luyện bạc và làm cho sạch; Ngài sẽ chùi các con trai Lê-vi, làm cho chúng nó sạch như vàng và bạc; chúng nó sẽ dâng của lễ cho Đức Giê-hô-va trong sự công bình.**

Sứ giả mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán đó chính Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Ngà và là những người mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã chọn làm tôi tớ Ngài và được Ngài sai đi rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, là những người mà Ngài sẽ ghi ấn tín bằng Thánh-Linh của Ngài trên những người đó và qua môi miệng của những người đó mà các dấu hiệu thuộc về Huyết của Gốc Nho Thật, là Lễ thật mẫu nhiệm của Lời của Đức Chúa Trời sẽ được công bố ra.

Lời của Đức Chúa Trời khi được công bố ra sẽ được Đức Thánh-Linh đặt vào trong lòng của những người nghe Lời của Ngài và Lời của Đức Chúa Trời sẽ hành động trong lòng của người ta như lửa thiêng thiêu đốt mọi sự thuộc về những sự ô-ước của thế gian, là những sự tối tăm và tội lỗi.

Người nào đứng nổi trong những sự thử thách này? Đó là những người bền lòng bước theo gương của Đức Chúa Jê-sus Christ, sẵn sàng từ bỏ mọi sự thuộc về sự sống của xác thịt mình, nhưng chọn sự làm theo ý muốn của Đức Chúa Cha, những người đó sẽ được vào Nước Thiên đàng mà Đức Chúa Jê-sus đã phán: **Còn như các người, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, nên ta ban nước cho các người, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.** (Lu-ca 22:28-30)

Lời Chúa Jê-sus đã phán dạy là mạng lệnh và là Lời mà Đức Chúa Cha đã truyền cho Ngài phải nói ra, vì như Chúa Jê-sus đã phán rằng: **Ai tin ta, chẳng phải tin ta, nhưng tin Đấng đã sai ta đến. Còn ai thấy ta, là thấy Đấng đã sai ta đến. Ta là sự sáng đã đến thế gian, để ai tin ta, chẳng ở nơi tối tăm nữa. Lại nếu kẻ nào nghe lời ta mà không vâng giữ, ấy chẳng phải ta xét đoán kẻ đó; vì ta đến chẳng để xét đoán thế gian, nhưng để cứu chuộc. Người nào bỏ ta ra và không nhận lãnh lời ta, đã có kẻ xét đoán rồi; lời ta đã rao giảng, chính lời đó sẽ xét đoán họ nơi ngày sau cùng. Bởi ta chẳng nói theo ý riêng ta; nhưng Cha sai ta đến, đã truyền lệnh cho ta phải nói điều chi và phải nói thế nào. Ta biết mạng lệnh Cha, ấy là sự sống đời đời. Vậy, những điều ta nói, thì nói theo như Cha ta đã dạy.** (Giăng 12:44-50)

Chúa Jê-sus đã phán: **Lại nếu tay hữu xui cho người phạm tội, thì hãy chặt mà liệng nó cho xa người**

đi; vì thà chịu một phần thân thể người phải hư, còn hơn là cả thân thể vào địa ngục.

Chúa Jêsus muốn những người thật lòng tin Ngài phải kiểm tra lại mọi sự mà mình đã nghe, đã nhận lãnh cho mình hoặc qua những người đứng giảng, hoặc qua sự đọc Lời của Đức Chúa Trời và qua sự suy gẫm và cầu nguyện, để nhận biết được tình trạng thuộc linh của mình đã đúng với tiêu chuẩn mà Lời của Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy chưa.

Lời của Đức Chúa Trời là nền tảng, là sự sáng, là sự sống cho tâm linh của những người thuộc về Ngài và nếu người tin Chúa đã đứng trên nền tảng của Lời của Đức Chúa Trời và nếu người tin Chúa đã thật sự là nhánh nho bám chặt vào gốc nho thật, là Đức Chúa Jêsus Christ, thì chắc chắn các dấu lạ mà Đức Chúa Jêsus đã phán sẽ có ở trên người đó, bởi vì không phải bởi sự tin của người đó mà là công việc của Đức Thánh-Linh, là Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng đã lập Hội-thánh của Ngài và Ngài là đầu Hội-thánh và Ngài đang cai trị, đang dắt dẫn Hội-thánh của Ngài và cũng chính Ngài sẽ cất Hội-thánh của Ngài về thiên đàng trong ngày Đức Chúa Jêsus trở lại để đón Hội-thánh của Ngài. Chính Đức Thánh-Linh sẽ làm chứng cho những người nào thuộc về Ngài, chứ không phải là những người cai trị các tổ chức gọi là Hội-thánh chứng nhận cho ai đó là người tin Chúa!

Rô-ma 8:16-17: Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

Người tin Chúa cần phải có cánh tay hữu do Đức Chúa Trời ban cho và cánh tay hữu đó là Lời của Đức Chúa Trời và Danh của Ngài.

Sáng thế ký 49:22-26: Giô-sép là chồi của cây tươi tốt, mọc gần bên suối nước; Nhánh nhánh phủ bao trên ngọn tường. Kẻ cầm cung đã gheo chọc người, bắn tên vào, và hãm đánh; Nhờ tay Đấng toàn năng của Gia-cốp, nên cung người vẫn bền-chắc; Nhờ Đấng Chấn chiến, là Đá của Y-sơ-ra-ên, Nên hai tay người thêm mạnh. Đức Chúa Trời của Cha sẽ giúp đỡ con; Đấng toàn năng sẽ ban phước cho con, tức là phước lành ở chốn trời cao xuống, cùng phước lành ở nơi vực rộng thẳm lên, Phước lành của vú, và của lòng mẹ. Phước lành cha chúc cho con vượt lên cao hơn các phước lành của tổ phụ cha, cho đến các chót núi đời đời: Các phước này sẽ ở nơi đầu Giô-sép, nơi trán của chúa các anh em mình.

Phục truyền luật lệ ký 8:1-3: Hãy cẩn thận làm theo hết thủy điều răn mà ta truyền cho các người ngày nay, để các người được sống, được gia thêm, và được vào nhận lấy xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng tổ phụ các người, để ban cho các người. Hãy nhớ trọn con đường nơi đồng vắng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người đi trong bốn mươi năm này, để hạ người xuống và thử người, để biết điều có ở trong lòng người, hoặc người có gìn giữ những điều răn của Ngài hay chẳng. Vậy, Ngài có hạ người xuống, làm cho người bị đói, đoạn cho ăn ma-na mà người và tổ phụ người chưa hề biết, để khiến người biết rằng loài người sống chẳng phải nhờ bánh mà thôi, nhưng loài người sống nhờ mọi lời bởi miệng Đức Giê-hô-va mà ra.

2 Sa-mu-ên 22:29-36: Đức Giê-hô-va ôi! thật Ngài là ngọn đèn tôi, và Đức Giê-hô-va sẽ chiếu sáng sự tối tăm tôi. Nhờ Ngài tôi sẽ xông ngang qua đạo binh, cậy Đức Chúa Trời tôi, tôi vượt khỏi tường thành. Còn Đức Chúa Trời, các đường của Ngài vốn là trọn vẹn, Lời của Đức Giê-hô-va là tinh tường. Ngài là cái thuẫn cho mọi người nương náu mình nơi Ngài. Vậy, trừ ra Đức Giê-hô-va ai là Đức Chúa Trời? Ai là hòn đá lớn, nếu không phải là Đức Chúa Trời chúng ta? Đức Chúa Trời là đồn lũy vững chắc của tôi, Ngài dắt người trọn vẹn vào đường chính đáng. Ngài làm cho chân tôi lẹ như chân nai cái, và để tôi đứng trên các nơi cao của tôi. Ngài tập tay tôi chiến trận, đến đổi cánh tay tôi giương nổi cung đồng. Chúa đã ban sự cứu cứu (sự cứu rỗi) cho tôi làm cái khiên, và sự hiền từ Chúa đã làm cho tôi nên sang trọng.

Thi-Thiên 20:7-8: Kẻ này nhờ cậy xe cộ, kẻ khác nhờ cậy ngựa, nhưng chúng tôi nhờ cậy Danh Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời chúng tôi. Các kẻ ấy bị khòem xuống và sa ngã, còn chúng tôi trỗi dậy, và đứng ngay lên.

Thi-Thiên 33:13-22: Đức Giê-hô-va từ trên trời ngó xuống, nhìn thấy hết thảy con cái loài người. Ngài ngó xuống từ nơi ở của Ngài, xem xét hết thảy người ở thế gian. Ngài nắm lòng của mọi người, xem xét mọi việc của chúng nó. Chẳng có vua nào vì binh đông mà được cứu, người mạnh dạn cũng không bởi sức lực lớn lao mà được giải thoát. Nhờ ngựa cho được cứu, ấy là vô ích, nó chẳng bởi sức mạnh lớn của nó mà giải cứu được ai. Kìa, mắt của Đức Giê-hô-va đoái xem người kính sợ Ngài, cố đến người trông cậy sự nhân từ Ngài,ặng cứu linh hồn họ khỏi sự chết, và bảo tồn mạng sống họ trong cơn đói kém. Linh hồn chúng tôi trông đợi Đức Giê-hô-va; Ngài là sự tiếp trợ và cái khiên của chúng tôi. Lòng chúng tôi sẽ vui vẻ nơi Ngài, vì chúng tôi đã để lòng tin cậy nơi danh thánh của Ngài. Hỡi Đức Giê-hô-va, nguyện sự nhân từ Ngài giáng trên chúng tôi, tùy theo chúng tôi đã trông cậy.

Thi-Thiên 44:1-3: Hỡi Đức Chúa Trời, lỗi tai chúng tôi có nghe, tổ phụ chúng tôi đã thuật lại công việc Chúa đã làm trong đời họ, buổi ngày xưa. Chúa dùng tay mình đuổi các dân tộc ra, song lại tài bồi tổ phụ chúng tôi; Chúa làm khổ cho các dân; nhưng lại làm cho tổ phụ chúng tôi lan ra. Vì họ chẳng nhờ thanh gươm mình mà được xứ, cũng chẳng nhờ cánh tay mình mà được cứu; Bèn nhờ tay hữu Chúa, cánh tay Chúa, và sự sáng mặt Chúa, vì Chúa làm ơn cho họ.

Đức Chúa Jêsus đã mạng lệnh cho những người thuộc về Ngài phải cắt bỏ tất cả những sự gì khiến cho người ta sa vào tội lỗi, dù những sự đó là gì mặc dầu, bởi vì Ngài là Chúa, Ngài là Đấng cứu chuộc chúng ta và hết thảy những người được cứu chuộc bởi Ngài đều đã thuộc về Ngài, vì thế cho nên mọi người tin Chúa khi đã nghe mạng lệnh của Ngài thì phải vâng phục và làm theo. Người nào làm theo thì người đó mới thật sự nhận được sự cứu rỗi nơi ngày sau rốt, chứ không phải bởi sự cầu nguyện tuyên xưng đức tin rằng người ấy tin Chúa mà được sự cứu rỗi.

Rô-ma 5:1-10: Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Đấng đã làm cho chúng ta cậy đức tin vào trong ơn nầy là ơn chúng ta hiện đang đứng vững; và chúng ta khoe mình trong sự trông cậy về vinh hiển Đức Chúa Trời. Nào những thế thôi, nhưng chúng ta cũng khoe mình trong hoạn nạn nữa, vì biết rằng hoạn nạn sanh sự nhịn nhục, sự nhịn nhục sanh sự rèn tập, sự rèn tập sanh sự trông cậy. Vả, sự trông cậy không làm cho hổ thẹn, vì sự yêu thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta. Thật vậy, khi chúng ta còn yếu đuối, Đấng Christ đã theo kỳ hẹn chịu chết vì kẻ có tội. Vả, họa mới có kẻ chịu chết vì người nghĩa; dễ thường cũng có kẻ bằng lòng chết vì người lành. Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết. Huống chi nay chúng ta đã nhờ huyết Ngài được xưng công bình, thì sẽ nhờ Ngài được cứu khỏi cơn thanh nộ là đường nào! Vì nếu khi chúng ta còn là thù nghịch cùng Đức Chúa Trời, mà đã được hòa thuận với Ngài bởi sự chết của Con Ngài, thì huống chi nay đã hòa thuận rồi, chúng ta sẽ nhờ sự sống của Con ấy mà được cứu là đường nào!

VĂN CHÂU
